

بررسی تنوع گونه‌ای (گیاهی) در مراحل تحولی توده‌های جنگلی (مطالعه موردی: جنگل‌های ویسر، نوشهر)

علی شیخ الاسلامی¹، جواد خزائی کوهپر^{2*}، مجید اسحق نیموری³

تاریخ دریافت: 92/2/11 تاریخ پذیرش: 92/7/3

چکیده

این تحقیق در جنگل‌های ویسر واقع در طرح جنگلداری گلبن انجام گرفت. در انجام این پژوهش ابتدا با جنگل‌گردشی، مناطقی به عنوان پایه مطالعاتی انتخاب شد. برای انجام این مطالعه 3 قطعه نمونه یک‌هکتاری، مربعی شکل و به ابعاد 100x100 متر در مناطق تحولی انتخاب شد و مشخصات جنگل‌شناسی کلیه درختانکه دارای قطر بیشتر از 7/5 سانتی‌متر بودند شامل نوع‌گونه، قطر برابر سینه و ارتفاع اندازه‌گیری شد. به منظور بررسی پوشش گیاهی در هر قطعه نمونه 5 قطعه نمونه فرعی به ابعاد 2x2 متر در مرکز و چهار گوشه‌ی قطعه نمونه برداشت شد. نتایج نشان داد تعداد درختان از مرحله‌ی اولیه، اپتیمال و تخریب به تدریج کاهش یافت. بیشترین تعداد در طبقات قطری درختان در مرحله صعود و افزایش و تخریب در طبقه‌ی قطری 10 سانتی‌متر و در مرحله اپتیمال طبقه‌ی قطری 15 سانتی‌متر بود، بیشترین تعداد در طبقات ارتفاعی در مراحل صعود و افزایش و تخریب در طبقه‌ی 10 متر و در مرحله اپتیمال در طبقه 15 متر مشاهده شد. بیشترین حجم در هکتار نیز مربوط به مرحله اپتیمال بود. بیشترین تعداد و حجم خشکه‌دار در مرحله صعود و افزایش مشاهده شد. نتایج شاخص‌های تنوع‌زیستی نشان داد که بیشترین مقدار شاخص‌های تنوع‌گونه‌ای شانون- وینر و سیمپسون در مرحله‌ی تحولی تخریب می‌باشد. همچنین بیشترین مقدار شاخص غنای مارگالف در مرحله اپتیمال و کمترین مقدار آن در مرحله صعود و افزایش مشاهده شد.

واژه‌های کلیدی: اپتیمال، تنوع‌زیستی، مراحل تحولی، ویسر

1- استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس

2- دانشجوی کارشناسی ارشد جنگلداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس J_khazaie@yahoo.com

3- استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس

مقدمه

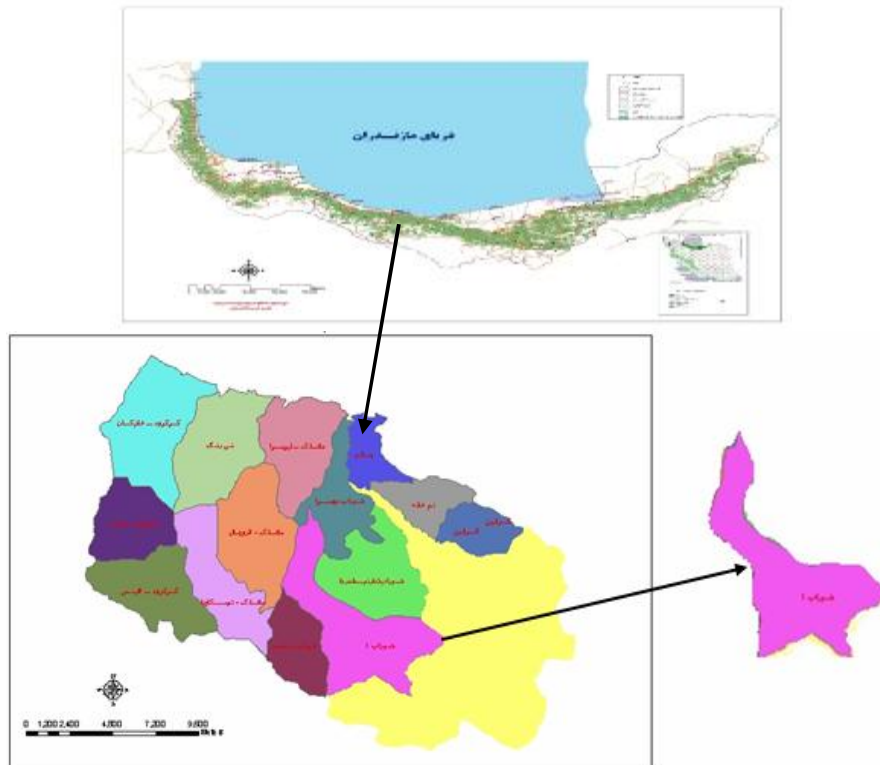
(al., 1996). یکی از شاخص‌های مهم تنوع‌زیستی در ارزیابی زیستگاه‌ها، استفاده از شاخص تنوع‌گونه‌ای است. از آنجا که این ثبات در اجتماعات واکوسیستم‌های مختلف، متفاوت است، وضعیت تنوع‌گونه‌ای نیز در این مناطق دستخوش تغییرات محیطی خواهد بود (اردکانی، 1382). بر این اساس، بهره‌برداری و دیگر دخالت‌ها در عرصه‌های جنگلی می‌تواند ترکیب و تنوع‌گونه‌ای را به شدت تحت تأثیر قرار دهد (Takafumi & Hiura, 2009). از اینرو مدیریت اکوسیستم‌های جنگلی از طریق اجرای شیوه‌های جنگل‌شناسی باید به نحوی باشد که علاوه بر تولید چوب، تنوع‌زیستی و در نتیجه پایداری اکوسیستم را نیز حفظ کند و ارتقا دهد (Bengtsson et al., 2005). بررسی وضعیت ساختار توده‌های طبیعی و همچنین شناخت مراحل تحولی و روند پویایی در جنگل‌های بکر، این امکان فراهم می‌شود که با توجه به پتانسیل رویشگاه و با بهره‌مندی از دانش جنگل‌شناسی نزدیک به طبیعت، روش مناسبی را اتخاذ کرد تا اصل استمرار تولید و پایداری جنگل حفظ شود (متاجی و نمیرانیان 1381). هدف از این مطالعه تعیین الگوی تغییرات مراحل تحولی و ارتباط بین تغییر ساختار و مراحل تحولی با شرایط تنوع گونه‌ای (زیستی) و در نهایت ارائه راهکار مناسب در جنگل‌های طبیعی در حال مدیریت به منظور هدایت توده براساس روند تحولی طبیعی جهت دستیابی به اکوسیستم پایدار می‌باشد.

اکوسیستم‌های جنگلی همواره از نظر ساختاری و کارکردی در حال تغییرند، این تغییرات در طول زمان طولانی رخ داده و محصول این تغییرات فرایند پیچیده‌ای به نام توالی است. بنابراین با ایجاد سیستم‌هایی برای مدیریت جنگل براساس اصول همگام با طبیعت که حداکثر استفاده از الگوها و فرایندهای طبیعی هر منطقه را مد نظر قرار می‌دهد، می‌توان به مؤلفه‌های تأثیر گذار در این فرایند پیچیده‌ی بیولوژیک دستیافت (Korpel, 1995; Emborg et al., 2000;) (Goddert, 2005; Beate et al., 2005)، چرا که بدون آگاهی از این اصول و درجه حساسیت این خطر وجود دارد که تعادل جنگل بر اثر دخالت دچار اختلال شود (متاجی و نمیرانیان، 1381). به‌طور کلی، تیپ‌های جنگلی در مسیر تکاملی خود تا رسیدن به مرحله‌ی کلیماکس، دستخوش تغییرات زیادی می‌شوند که از آن جمله می‌توان به تغییرات تنوع‌زیستی گونه‌های علفی اشاره کرد. از اینرو شناخت فرایندی که گسترش پوشش-گیاهی را در زیر اکوسیستم‌های جنگلی کنترل می‌کند، اهمیت ویژه‌ای برای مدیریت نزدیک به طبیعت جنگل‌های راش دارد (Schlicht & Iwasa, 2004). براین اساس آگاهی از تأثیرات اجرای شیوه‌های مختلف مدیریت جنگل بر روی زادآوری و تنوع‌گونه‌ای به منظور حفظ و توسعه‌ی جنگل بسیار ضروری است (Nagaike et al., 1999). چرا که رویشگاهی که تنوع‌زیستی بیشتری داشته باشد، پایداری اکولوژیکی و حاصلخیزی بیشتری خواهد داشت (Smith et

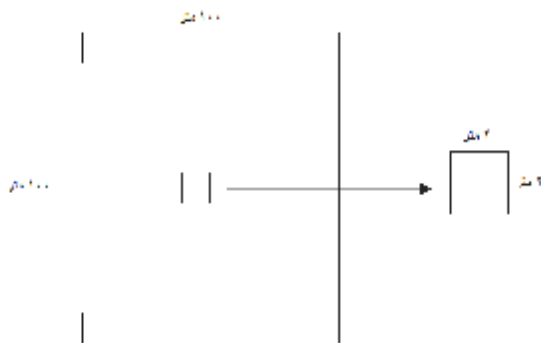
مواد و روش‌ها

دانشکده منابع طبیعی کرج و از غرب به دره اصلی گلبند و شوراب و هم مرز با سری‌های جمند و لاروچال محدود است. مساحت این سری 2620 می‌باشد. میزان بارندگی در سری براساس اطلاعات بدست‌آمده از ایستگاه‌هواشناسی نوشهر 709 میلی‌متر می‌باشد و میانگین درجه حرارت سالیانه آن 8/1 درجه سانتی‌گراد می‌باشد، همچنین براساس طبقه‌بندی اقلیمی دومارتن دارای اقلیم خیلی مرطوب می‌باشد. تیپ اصلی جنگل‌های این سری در دامنه‌های شمالی، راشستان نسبتاً خالص و در سایر نقاط راش و راش-ممرز به همراه سایر گونه‌ها می‌باشد (بی‌نام، 1387).

به‌منظور انجام این تحقیق سری دو شوراب، که واقع در طرح جنگلداری گلبند است انتخاب شد، این سری تقریباً از ناحیه جنگل‌های میانبند تا بالابند (جنگل‌های کوهستانی) حوزه آبخیز شماره 45 گلبند که در ارتفاع 1000 تا 2400 متر از سطح دریا قرار دارد. جنگل‌های سری دو دارای طول جغرافیایی 36° و 55° تا 51° و 30° و 46° و عرض جغرافیایی 30° و 27° و 36° تا 30° و 31° و 36° واقع شده و حدود آن از شمال به جنگل‌های سری 4 دارنوولرده، از جنوب به یال مرز سری یک نیمور و ارتفاعات حوزه، از شرق به یال مرز سری طرح‌های جنگلداری

شکل 1- حوزه آبخیز 45 گلبند، سری 2 شوراب

شکل ۲- نمای ظاهری از قطعات نمونه یک هکتاری و قطعات نمونه فرعی

شاخص تنوع گونه‌ای شانون-وینر

این شاخص هم غنای گونه‌ای و هم یکنواختی را در بر می‌گیرد و حساسیت بیشتری به گونه‌های نادر در نمونه یا جامعه دارد (Magurran, 1988)

رابطه (1) می‌باشد:

$$H^3 = - \sum (P_i \times \ln(P_i)) \quad (1)$$

H: شاخص تنوع گونه‌ای شانون وینر

Pi: نسبت تعداد گونه نام به تعداد کل گونه‌ها

شاخص یکنواختی شانون-وینر

در این شاخص مقدار یکنواختی از صفر تا یک تغییر می‌کند و 1 به این معنی است که همه‌ی گونه‌ها فراوانی یکسانی دارند. رابطه (2) شاخص یکنواختی شانون-وینر می‌باشد (اردکانی، 1382).

رابطه (2)

$$E = \frac{1}{\ln(Richness)} - \frac{1}{E}$$

E⁴: شاخص یکنواختی شانون وینر

تنوع گونه‌ای سیمپسون

مقدار این شاخص از 0-1 متغیر است هرچه میزان این شاخص بیشتر باشد احتمال این که افراد

روش تحقیق

برای انجام این تحقیق بر اساس مطالعات مشابه‌ای که در جنگل‌های اروپا و همچنین جنگل‌های شمال ایران (متاجی و نمیرانیان 1386، پرهیزکار 1391، دلفان ابادری 1383) صورت گرفته بود و همچنین باتوجه به بررسی‌های متعدد و شناختی که نسبت مناطق مختلف جنگل‌های شمال وجود داشت عرصه‌هایی از جنگل‌های منطقه ویسر واقع در طرح جنگلداری گلبنند انتخاب شد. در مرحله‌ی بعد براساس تعاریفی که کورپل¹ (1995) و امبورگ و همکاران² (2000) برای مراحل و فازهای تحول مختلف عنوان داشته‌اند با جنگل گردشی‌های متعدد، مناطقی به عنوان پایه مطالعاتی در پارسل‌های مربوطه (240، 241، 243) شناسایی و انتخاب گردید. برای انجام این مطالعه 3 قطعه نمونه یک هکتاری، مربعی شکل و به ابعاد 100×100 متر انتخاب شد و مشخصات جنگل‌شناسی کلیه درختان موجود که دارای قطر بیشتر از 7/5 سانتیمتر بودند از جمله گونه، قطر برابر سینه و ارتفاع، اندازه‌گیری شد. در هر قطعه نمونه با استفاده از پلات‌های حلزونی شکل و یا منحنی سطح گونه مساحت مورد نیاز جهت برداشت گونه‌های علفی به منظور تعیین مقادیر گونه‌ای انجام می‌شود. بر اساس مطالعات صورت گرفته شده، 5 میکروپلات که ابعاد این میکروپلات‌ها 2×2 متر در نظر گرفته شد (پرهیزکار 1390).

³Shannon Diversity Index

⁴Evenness Index

¹Korpel

²Emborg et al

قطری، در مراحل تحولی در شکل (2) آمده است. در تمام مراحل تحولی بیشترین تعداد، در طبقات قطری 10 و 15 سانتی متر و کمترین تعداد در طبقات قطری 85 و 90 قرار دارد. در مرحله تحولی اولیه (صعود و افزایش) تعداد در طبقات قطری 10 و 15 سانتی متر نسبت به منطقه تحولی اپتیمال سه برابر و نسبت به منطقه تحولی تخریب دو برابر بود.

انتخاب شده به صورت تصادفی متعلق به یک گونه باشد بیشتر است، در نتیجه تنوع کمتر است (Magurran, 1988). رابطه تنوع گونه‌ای

سیمپسون به صورت رابطه (3) می‌باشد:

$$D = 1 - \sum (P_i \times P_i) \quad (3) \text{ رابطه}$$

D^1 : شاخص تنوع گونه‌ای سیمپسون

غنا مارگالف

بیانگر تعداد گونه‌های گیاهی است، رابطه‌ی (4):

$$D_{mg} = \frac{S - 1}{LnN} \quad (4) \text{ رابطه}$$

N: تعداد کل افراد

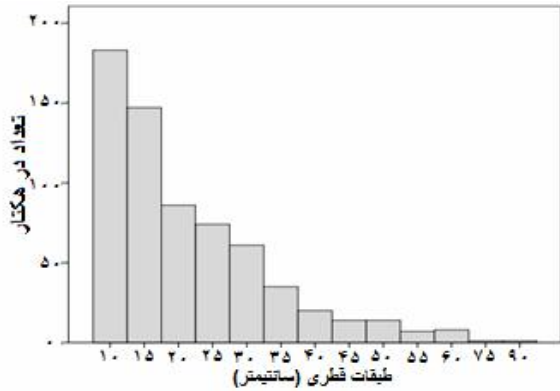
S: تعداد گونه

در این مطالعه تفکیک مراحل تحولی با استفاده از متد کورپل (1995) انجام پذیرفت. در نهایت برای انجام تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار Spss (ver 19)، Excell (ver 2007) استفاده شد. و برای بررسی شاخص‌های تنوع گونه‌ای از شاخص تنوع شانون- وینر، سیمپسون و غنا گونه‌ای مارگالف، با استفاده از نرم‌افزار Past صورت گرفت.

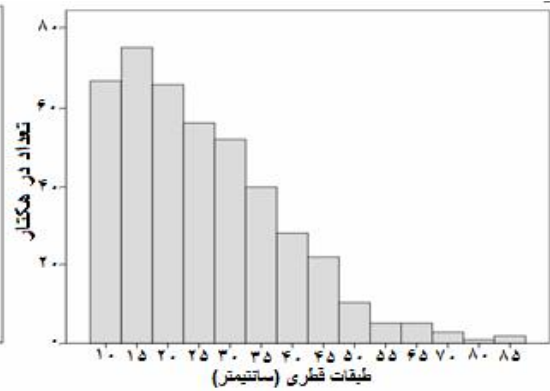
نتایج

طی آمار برداری، در قطعات نمونه مراحل اولیه (صعود و افزایش)، اپتیمال و تخریب به ترتیب 651، 431، 390 پایه درختی از گونه‌های *Carpinus betulus L.*، *Fagus orientalis Lipsky*، *Acer velutinum*، *Alnus subcordata C.A.M*، *Acer cappadocicum Gled. Boiss.* اندازه‌گیری شد. نمودار پراکنش تعداد در هکتار در طبقات

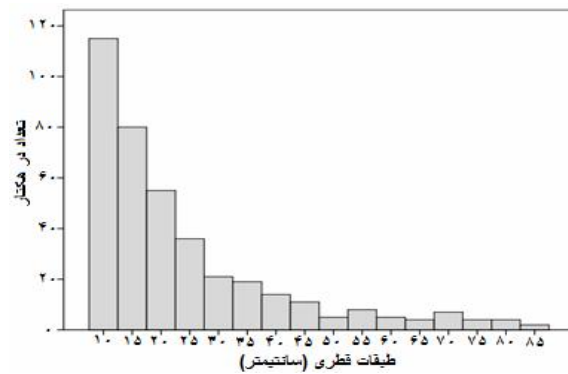
¹Simpson Diversity Index

تعداد در هکتار مرحله صعود و افزایش

تعداد در هکتار مرحله اپتیمال

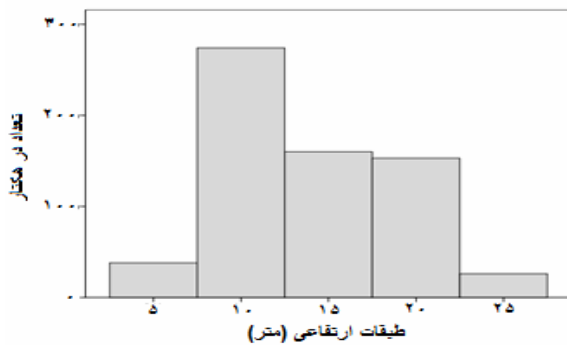

تعداد در هکتار مرحله تخریب

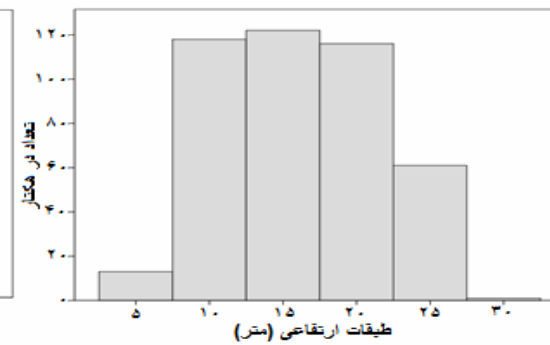
شکل ۳- تعداد در هکتار در مراحل تحولی اولیه، اپتیمال، تخریب

۱۵ متر می‌باشد، و کمترین تعداد در طبقات ارتفاعی در دامنطقه صعود و افزایش و اپتیمال مربوط به طبقات ارتفاعی ۲۵ و ۳۰ متر و در منطقه تخریب مربوط به طبقه ارتفاعی ۵ متر می‌باشد.

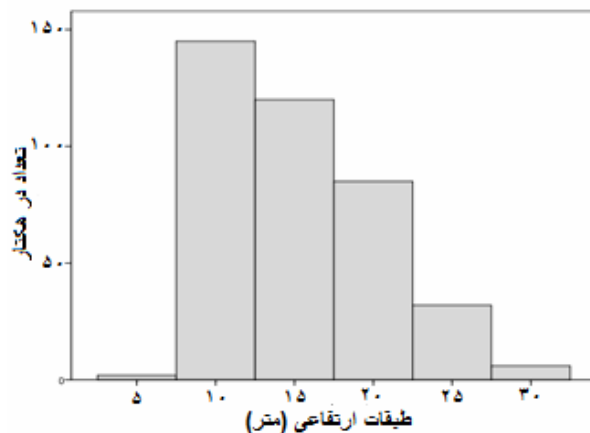
در شکل (۳) نمودارهای پراکنش تعداد در طبقات ارتفاعی مشاهده می‌شود. در بررسی طبقات ارتفاعی بیشترین تعداد در هکتار در مناطق صعود و افزایش و تخریب مربوط به طبقه ارتفاعی ۱۰ متر و در منطقه اپتیمال طبقه ارتفاعی

تعداد در طبقات ارتفاعی مرحله صعود و افزایش

تعداد در طبقات ارتفاعی مرحله اپتیمال

تعداد در طبقات ارتفاعی مرحله تخریب

شکل 4- تعداد در طبقات ارتفاعی در مراحل تحولی اولیه، اپتیمال، تخریب

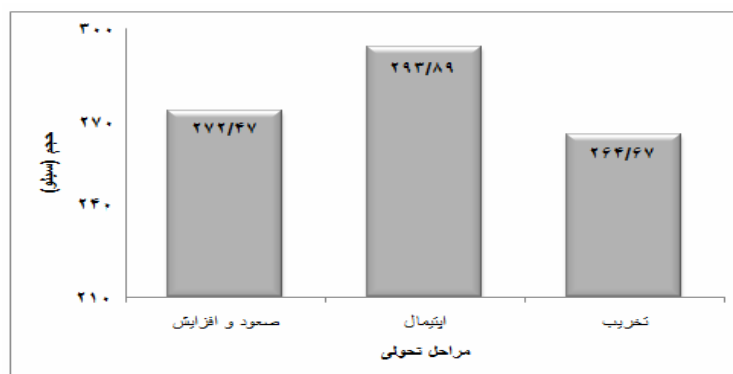
وضعیت تعداد درختان، کمترین و بیشترین در مراحل مختلف تحولی در جدول (1) آمده مقدار قطر برابر سینه درختان و تعداد خشکه‌دارها است:

جدول 1- وضعیت درختان در مراحل تحولی

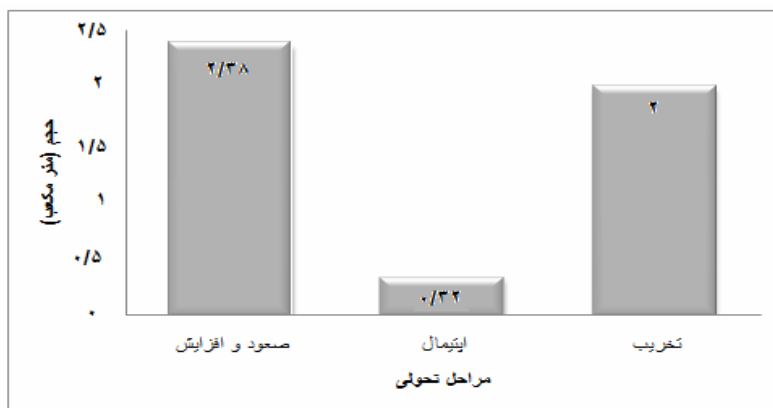
تعداد خشکه‌دارها در هکتار	قطر برابر سینه (سانتی‌متر)		تعداد در هکتار	مراحل تحولی
	بیشترین	کمترین		
29	88,5	7,5	651	صعود و افزایش
11	87	7,5	431	اپتیمال
8	85	7,5	390	تخریب

تحولی صعود و افزایش و کمترین مقدار آن در مرحله‌ی اپتیمال مشاهده شد. شکل 4 و 5 به ترتیب نشان دهنده‌ی حجم در هکتار در و حجم خشکه‌دارها در مراحل تحولی می‌باشد.

از نظر موجودی حجمی بیشترین مقدار در مرحله‌ی اپتیمال و کمترین مقدار در مرحله تخریب مشاهده شد. از نظر حجم خشکه‌دارها بیشترین و کمترین مقدار آن به ترتیب در مراحل

شکل 5- حجم در هکتار در مراحل تحولی مختلف

شکل 6- حجم خشکه‌دارها در مراحل تحولی

بیشترین مقدار شاخص یکنواختی شانون- وینر در مرحله تخریب و کمترین مقدار آن در مرحله اپتیمال مشاهده شد، در شاخص تنوع سیمپسون مرحله‌ی تخریب بیشترین و مرحله صعود و افزایش کمترین مقدار این شاخص را به خود اختصاص داده‌اند و در شاخص تنوع شانون-وینر بیشترین و کمترین مقدار به ترتیب مربوط به مرحله تخریب و صعود و افزایش بود.

در بررسی‌های انجام شده در منطقه در مجموع 21 گونه گیاهی مشاهده شد که شامل 16 گونه علفی و 5 گونه درختی بود. نتایج شاخص‌های مختلف (غنا، مارگالف، یکنواختی، شاخص تنوع سیمپسون و شاخص تنوع شانون-وینر) نشان داد که بیشترین مقدار شاخص غنا، مارگالف در مرحله اپتیمال و کمترین مقدار آن در مرحله صعود و افزایش مشاهده شد،

جدول 2- نتایج شاخص‌های غنا، یکنواختی و تنوع گونه‌ای

تخریب	اپتیمال	صعود و افزایش	مرحله تحولی / نام شاخص
0/9137	0/9103	0/8994	تنوع گونه‌ای سیمپسون
2/82	2/697	2/614	تنوع گونه‌ای شانون-وینر
0/5783	0/4946	0/5461	یکنواختی شانون-وینر
4/507	4/668	3/861	غنا، مارگالف

روش مناسبی به منظور استمرار تولید و پایداری جنگل اتخاذ کرد (فاطمی‌طلب و همکاران 1391). در این مطالعه تعداد پایه‌های درختی از مرحله‌ی اولیه، اپتیمال و تخریب به تدریج کاهش می‌یابد، که با نتایج به دست آمده از مطالعه

بحث

بررسی وضعیت ساختار توده‌های طبیعی و همچنین شناخت مراحل تحولی و روند پویایی در جنگل‌های بکر، این امکان را فراهم می‌کند که

غناى مارگالف که بیانگر تعداد گونه‌های گیاهی است، به ترتیب در مراحل صعود و افزایش و اپتیمال است که این نتیجه عکس نتیجه فاطمی طلب و همکاران (1391) می‌باشد. افزایش این شاخص در مرحله تحولی اپتیمال می‌تواند به این دلیل باشد که توده مورد بررسی در ابتدای مرحله‌ی اپتیمال بوده و هنوز روشنیهایی در توده مشاهده می‌شود و این روشنیه‌ها باعث افزایش نور در توده شده و در نتیجه باعث افزایش تعداد گونه‌ها و در نهایت افزایش شاخص غناى مارگالف در این مرحله می‌شود. در شاخص یکنواختی شانون - وینر بیشترین مقدار در مرحله - ی تخریب و کمترین مقدار در مرحله‌ی اپتیمال مشاهده شد که با نتایج فاطمی‌طلب و همکاران (1391) مغایرت دارد. در شاخص تنوع گونه‌ای شانون - وینر بیشترین و کمترین مقدار به ترتیب مربوط به مرحله تخریب و صعود افزایش می‌باشد، در شاخص تنوع گونه‌ای سیمپسون مرحله‌ی تخریب بیشترین و مرحله صعود و افزایش کمترین مقدار این شاخص را به خود اختصاص داده‌اند که با نتایج فاطمی‌طلب و همکاران (1391) مطابقت ندارد. نتیجه این‌که مدیریت جنگل از طریق تغییرات ساختار لایه‌درختی، در طول رشد، رویت نوع گونه‌های علفی کف جنگل اثر می‌گذارد و بهره‌وری صحیح و معقولانه از رستنی‌های جنگل می‌تواند بر تنوع زیستی جنگل بیفزاید (فاطمی‌طلب و همکاران 1391).

سپاسگزاری

بدین وسیله از آقایان مهندس احمدرضا پاشا زانوسی و مهندس محمد اسحق‌نیموری به دلیل همکاری‌های صحرائی تشکر می‌شود.

پرهیزکار و همکاران (1390)، اخوان و همکاران (1389) که تعداد پایه‌ها از مرحله اولیه، اپتیمال و تخریب به تدریج کاهش می‌یافت مطابقت دارد. از نظر موجودی حجمی در مراحل تحولی، مرحله‌ی اپتیمال بیشترین موجودی حجمی و مرحله‌ی تخریب کمترین موجودی حجمی را در هکتار دارا بودند، که با مطالعه دلفان‌اباذری و همکاران (1383) مطابقت داشت، از نظر تعداد خشکه‌دار، مرحله‌ی تحولی صعود و افزایش بیشترین تعداد و مرحله تخریب کمترین تعداد خشکه‌دار را دارا بود که با نتایج حاصل از مطالعه پرهیزکار و همکاران (1390) مغایرت داشت. در بررسی حجم خشکه‌دارها در مراحل تحولی، بیشترین حجم مربوط به مرحله تحولی صعود و افزایش و کمترین حجم مربوط به مرحله اپتیمال بود که با نتیجه به‌دست آمده از مطالعه پرهیزکار و همکاران (1390) که بیشترین حجم خشکه‌دار مربوط به مرحله اپتیمال (اوج) و کمترین مقدار آن در مرحله اولیه (صعود و افزایش) بود، مغایرت داشت. این مساله به خاطر آن است که هر مرحله تحولی مدت زمان نسبتاً طولانی را طی می‌کند تا به مرحله بعدی برسد و این‌که ما در چه مقطع زمانی، توده را بررسی می‌نماییم می‌تواند تغییرات و تفاوت‌هایی را از نظر تعداد و حجم نشان دهد (پرهیزکار 1390). باتوجه به این‌که منطقه‌ی مورد نظر تحت مدیریت می‌باشد، عامل دیگری که می‌تواند در این روند جنگل تاثیرگذار باشد، نحوه‌ی مدیریت جنگل در سال‌های گذشته است که به دلیل عدم اجرای برنامه‌های پرورشی و اجرای دقیق شیوه‌های جنگل‌شناسی در این توده - ها به وجود آمده است (بی‌نام، 1387).

نتایج بررسی تنوع زیستی در بین مراحل تحولی مختلف نشان‌داد که حداقل و حداکثر

9. Beate, S., S.M. Kristiansen & K. Tybirk, 2005. Dynamic oak – scrub to forest succession: Effects of management on understorey vegetation, humus forms and soils, *Journal of Forest Ecology and Management*, 211(3): 318-328

10. Bengtsson, J., K. Engelhart & P. Giller, 2002. The scaling components of biodiversity-ecosystem functioning relations, Oxford University Press, 220p.

11. Emborg, J., Christensen, M. and Heilmann- Clausen, J., 2000. The structure dynamics of Suserup Skov, a near natural temperate deciduous forest in Denmark. *Forest Ecology and Management*, 126: 173-189.

12. Goddert, O., 2005. Structural pattern of a near natural beech forest (*Fagus sylvatica*) (Serrahn, North-east Germany), *Journal of Forest Ecology and Management*, 212(1): 253-263

13. Korpel, S., 1995. Degree of equilibrium and dynamical changes of the forest on example of natural forest of Slovakia. *Acta Facultatis Forestalis, Zvolen, Czechoslovakia*, 24: 9-30.

14. Magurran, T., 1988. Diversity and rank-abundance relationship concerning biotic compartments, *Ecological Modelling*, 82(1): 21-26.

15. Nagaike, T., T. Kamitani & T. Nakashizuka, 1999. The effect of shelter wood logging on the diversity of plant species in a beech (*Fagus crenata*) forest in Japan, *Forest Ecology and Management*, 118(13): 161-171.

16. Schlicht, R. & Y. Iwasa, 2004. Forest gap dynamics and the Ising model, *Journal of Theoretical Biology*, 230(1): 65-75.

17. Smith, M., J.W. Snodgrass, A.L. Bryan, R.F. Lide, and G.D. 1996. Factors affecting the occurrence and structure in isolated wetlands of the upper coastal plain, USA. *Canadian Journal of Aquatic Science*, 53: 443-454.

18. Takafumi, H. & T. Hiura, 2009. Effects of disturbance history and environmental factor on diversity and productivity of understory vegetation in a cool-temperate forest in Japan, *Journal of Forest Ecology and Management*, 257(3): 843-857

منابع

1. اردکانی، م، 1382. اکولوژی، انتشارات دانشگاه تهران، شماره ۹249، 340 ص.
2. بی‌نام، 1387، طرح جنگلداری سری 2 شوراب، حوزه آبخیز شماره 45 (گلبنده)، اداره کل منابع طبیعی استان مازندران - نوشهر.
3. پرهیزکار، پ. ثاقب طالبی، خ. متاجی، ا. نمیرانیان، م. حسینی، م. مرتضوی، م، 1390. بررسی وضعیت درختان و زادآوری در مراحل مختلف تحولی در راشستان های طبیعی کلاردشت (مطالعه موردی: پارسل شاهد سری یک لنگا)، تحقیقات جنگل و صنوبر ایران، جلد 19(1): 141-153.
4. دلفان ابادری، ب. ثاقب طالبی، خ. نمیرانیان، م، 1383. بررسی مراحل تحول طبیعی راشستان های طبیعی در قطعات شاهد منطقه کلاردشت (لنگا). نشریه موسسه تحقیقات جنگل ها و مراتع، تحقیقات جنگل و صنوبر ایران، 12(3): 307-326.
5. فاطمی طلب، ر. متاجی، ا. بابایی کفاکی، س، 1391. تعیین الگوی دینامیک جنگل و ارتباط آن با تنوع زیستی گونه های علفی جنگل های تحت مدیریت و مدیریت نشده راش شرقی (*fagus orientalis*) (مطالعه ای موردی جنگل صفارود رامسر). مجله بیجنگل ایران، انجمن جنگل‌بانی ایران، سال چهارم، (3)، پاییز، ص 277 تا 287.
6. کاظم نژاد، ف. داستان پور، م. شیخ الاسلامی، ع. پورمحمدعلی حبیبی، س، 1390. بررسی تنوع زیستی پوشش گیاهی در توده های مدیریت شده و مدیریت نشده انجیلی - مرزستان شمال ایران (مطالعه موردی سری 5 بهسرای نوشهر)، مجله علوم زیستی واحد لاهیجان، سال پنجم، شماره چهارم، جلد دوم.
7. متاجی، اسدالله و منوچهر نمیرانیان، 1381. بررسی ساختار و روند تحولی توده های طبیعی راشستان - های شمال ایران، انتشارات دانشگاه تهران، مجله منابع طبیعی ایران، 54(3): 541-531.
8. متاجی، ا. ثاقب طالبی، خ، 1386. بررسی مراحل تحولی و پویایی دو جامعه گیاهی راش شرقی در جنگل - های طبیعی منطقه خیرودکنار نوشهر. تحقیقات جنگل و صنوبر ایران، 15(4): 398-416.